

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-04816
Otsuse kuupäev 05.04.2025
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja OÜ MM Impex (12045249)

Tarbija nõue müügisumma tagastamine

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale 5166,70 eurot.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

28.05.2024 Tarbija tegi tellimuse

31.05.2024 Sai tarbija tellimuse kätte

13.06.2024 Tarbija avastas tootel defekti ning teavitas sellest kauplejat (nii Facebook Messengeri vahendusel kui e-kirja teel). Tarbija edastas kauplejale pildid pakendist ning defektsest tootest. Alguses väitis tarbija, et pakend ei olnud tema oma ning ei olnud pakend mille kaupleja oli saatnud ning väitis pakend ei ole tarnimiseks sobiv. Hiljem väitis kaupleja, et pakend oli ikka tema saadetud.

Juunis alustas tarbija ka arutelu UPS kulleriga, selle arutelu tulemusena tagastas tarbija toote kauplejale. Tarbija palus kauplejalt tagasimakset.

12.09.2024 Tarbija võttis ühendust Itaalia EL tarbija nõustamiskeskusega, kes kinnitas tarbijale, et kaupleja vastutus on kaup defektivabalt tarbijal kätte toimetada.

03.01.2025 Itaalia EL tarbija nõustamiskeskuse juhendusel võttis tarbija kauplejaga uuesti ühendust ning palus tagasimakset. See ei olnud esimene kord kui tarbija kauplejalt tagasimakset nõudis.

Kaupleja jätkab väitega, et UPS kuller on vastutav tekitatud kahju eest ning ei ole pakkunud sobivat lahendust.

Tarbija väitel sisaldab kaupleja vastus mitmeid valeandmeid. Tarbija kinnitab, et on esitanud kogu nõutud teabe ja fotod, sealhulgas esimeses kaebuses saadetud pildid ja video pakendist. Osa neist materjalidest lisati ka kaebusele, mis esitati Itaalia EL tarbija nõustamiskeskusele. Vajadusel on tarbija valmis need uuesti edastama.

Lisaks lükkab tarbija ümber väite, et osapoolte vahel saavutati kokkulepe ja kaup tagastati talle. Tarbija kinnitusel ei ole sellist kokkulepet kunagi sõlmitud ega ole tal teadmist, millele kaupleja selles osas viitab.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja esitas vastuses koopia tarbija ja kaupleja vahelisest kirjavahetusest.

Kaupleja väidab, et tarbija ei esitanud vaatamata korduvatele palvetele tõendeid, mis kinnitaksid, et toode oli juba kättesaamisel vigastatud. Kauba kättesaamisel ei fikseeritud ühtegi pretensiooni ning saadeti võeti vastu ilma märkusteta. Kuigi saadeti avati väidetavalt kohe, teavitati kahjustusest alles 10 päeva hiljem, mil toode pakendist välja võeti.

Tarbija ei ole esitanud näiteks fotot pakendi sisemusest, millel peaks tugeva löögi korral olema nähtavad kahjustusjäljed. Samuti ei ole saadud tõendeid kogu murdunud detaili olemasolu kohta, fotodel on vaid osa kahjustatud pistikust, teise osa kohta info puudub.

Kaupleja on olnud ühenduses UPS kullerteenuse pakkujaga, kellelt ei ole saadud teavet, miks tarbija pretensioon aktsepteeriti UPS Itaalia partneri poolt alles 10 päeva pärast kauba kättetoimetamist ning vormistati pealiskaudselt.

Kaupleja on seisukohal, et kahjustus tekkis pärast kauba üleandmist, kui toode oli juba tarbija valduses.

Lõpetuseks palub kaupleja täpsustada, millal esitas tarbija ametliku avalduse, kuivõrd kaup tagastati tarbijale juba septembri lõpus ning osapoolte vahel oli selleks ajaks kokkulepe saavutatud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplejalt toote Motec M130.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218). Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas korrektselt kauplejat puudustest.

Puuduse sisuks oli asjaolu, et tootel oli plastiku tükk murdunud. Tarbija esitas fotod pakist ning purunenud plastiku tükist. Piltidelt nähtub, et toote pakend oli pigem pehme ning tootel oli plastiku tükk puudu. Täiendavalt nähtub esitatud kirjavahetusest, et kaupleja võttis omaks väite, et tegemist oli tema pakendiga ning tema kasutas pakendit tarnimisel.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217(1) lg 2 p 1 alusel loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Lisaks eeltoodule tuleb lähtuda ka VÕS § 217(1) lg 3 p 2, mis sätestab, et asi peab olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2(2) kohaselt tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Materjalidest nähtub, et tootel oli plastiku tükk puudu, mistõttu on toode defektiga. Kaupleja võttis omaks väite, et tegemist oli tema pakendiga.

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule. VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on sellest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmise viivitamine. Komisjonile esitatud materjalidest nähtub, et kaupleja ei pakendanud toodet õigesti ja vastava hoolsusega ehk esiatud tõendid viitavad asjaolule, et olukord tekkis kaupleja tegevuse tõttu.

Komisjoni hinnangul on tegemist kohustuse rikkumisega olukorras, kus kaupleja ka ise kinnitab, et oli “võib-olla see on minu pakend. Äkki keegi teine tagastas ja märkamatuks kasutasime sama pakendit tarnimisel.”

Komisjoni hinnangul on rikkumine käsitletav lepingu mittekohase täitmisena. Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbijale anti kaupleja poolt üle lepingutingimustele mittevastav asi. Kaupleja on müügilepingut oluliselt rikkunud. Kaupleja ei ole ümber lükanud eluliselt tarbija väiteid ehk asjaolu, et kaupleja ei vastuta lepingutingimuste mittevastavuse osas.

VÕS § 223 lg 1 p 4 kohaselt on ostjal õigus taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist. Tarbija on põhistanud ja tõendanud, et tal esines alus lepingust taganeda.

VÕS § 189 lg 1 alusel lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/